

Sygn. akt: I C 2193/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Czyczerska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy K. K.

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2017r. w Lubinie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. F.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zadośćuczynienie

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 3.617,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. nakazuje powodowi, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 619zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt IC 2193/16

UZASADNIENIE

Powód R. F. wniósł przeciwko stronie pozwanej (...) S.A. w W. pozew o zapłatę kwoty 15000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w dniu 10.02.2003r. uczestniczył w wypadku komunikacyjnym, do którego doszło w P.. Sprawca wypadku, tj. kierujący pojazdem m-ki O. (...) o nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności podczas jazdy w ten sposób, że jadąc z nadmierną prędkością utracił panowanie nad prowadzonym pojazdem i zjechał na przeciwległy pas ruchu, gdzie zderzył się z pojazdem m-ki T. (...) o nr rej. (...). W wyniku zdarzenia obrażeń ciała doznał pasażer pojazdu m-ki o., tj. powód. Powód zgłosił roszczenia odszkodowawcze pozwanemu. W procesie likwidacji szkody pozwany przyznał powodowi kwotę 15000 zł tytułem zadośćuczynienia, pomniejszając kwotę do wypłaty o 30 % w związku z przyczynieniem się powoda do zaistniałej szkody. Dochodzona pozwem kwota uwzględnia 30 % stopień przyczynienia się do szkody. W wyniku zdarzenia powód doznał wstrząśnienia mózgu, złamania kości podudzia lewego, pęknięcia przepony, przemieszczenia narządów jamy brzusznej do jamy opłucnej. Powód został poddany specjalistycznemu leczeniu w Zespole (...) w L., został wypisany ze szpitala w dniu 04.03.2003r. W ocenie powoda, wysokość zadośćuczynienia, którego się domaga uzasadniona jest stopniem doznanej krzywdy. Doznane przez powoda obrażenia skutkowały dolegliwościami natury fizycznej, bólem, cierpieniem fizycznym. Wypadek spowodował szereg negatywnych konsekwencji w życiu powoda, zaburzając jego funkcjonowanie. Bezpośrednio po wypadku powód wymagał pomocy przy czynnościach życia codziennego, w związku z czym potrzebował wsparcia i

opieki. Do dnia dzisiejszego powód odczuwa negatywne skutki wypadku. Pomimo leczenia stan zdrowia psychicznego i fizycznego powoda nie poprawił się.

Strona pozwana (...) S.A. w W. nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie.

W odpowiedzi na pozew zarzuciła, że zadośćuczynienie jest co do zasady świadczeniem jednorazowym, a kwota wypłacona powodowi w latach poprzednich – 2004- miała inną wartość nabywczą niż obecnie, stanowiła wartość nieporównywalną z dzisiejszą. Kwota przyznana dotychczas powodowi, jest zdaniem strony pozwanej, adekwatna do poniesionej przez niego krzywdy. Powód nie wykazał, aby kryteria wyznaczające wysokość świadczenia ustalonego na podstawie art. 445 par. 1 k.c. zostały w sposób rażący i oczywisty naruszone. Szkada została całkowicie zlikwidowana w 2004r., a powód nie miał zastrzeżeń co do wysokości wypłaconego zadośćuczynienia. Dopiero w 2016r. zgłosił żądanie dopłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10.02.2003r. w miejscowości P. doszło do wypadku komunikacyjnego. Sprawca wypadku - kierujący pojazdem m-ki O. (...) o nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności podczas jazdy w ten sposób, że jadąc z nadmierną prędkością utracił panowanie nad prowadzonym pojazdem i zjechał na przeciwległy pas ruchu, gdzie zderzył się z pojazdem m-ki T. (...) o nr rej. (...). Powód R. F. był siedzącym obok kierowcy pasażerem pojazdu sprawcy. Powód znajdował się w chwili wypadku pod wpływem alkoholu. Sprawca wypadku miał 1,6 promila alkoholu we krwi.

W wyniku zdarzenia powód doznał urazu wielomiejscowego, wstrząśnienia mózgu, złamania kości podudzia lewego, pęknięcia przepony, przemieszczenia narządów jamy brzusznej do jamy opłucnej. Powód został poddany specjalistycznemu leczeniu w Zespole (...) w L.. Został wypisany ze szpitala w dniu 04.03.2003r. z zaleceniem utrzymania gipsu udowego przez pierwsze 6 tygodni, kontroli w poradni neurologicznej i ortopedycznej. W dniach 18-21.12.2003r. powód był hospitalizowany na Oddziale (...) Urazowo-Ortopedycznej Szpitala w L., gdzie usunięto mu łączniki z podudzia lewego. 04.04.2003r. powód podjął leczenie w poradni ortopedycznej, w okresie 17.08.-09.09. 2003r. powód był rehabilitowany w L..

Po zdarzeniu powód przebywał na zwolnieniu lekarskim i świadczeniu rehabilitacyjnym przez 15 miesięcy.

U powoda nie występuje obecnie uszczerbek na zdrowiu w związku ze zdarzeniem z dnia 10.02.2003r. z przyczyn ortopedyczno-neurologicznych. Przebyte złamanie kości podudzia nie pozostawiło żadnych zaburzeń dotyczących ruchomości stawów kończyny dolnej lewej. Nie stwierdza się u powoda zaników mięśniowych, osłabienia siły mięśniowej mogących być skutkiem przebytego 10.02.2003r. urazu. Powód nie wymaga specjalistycznego leczenia, a ewentualne dolegliwości bólowe będące następstwem złamania kości podudzia są niewielkie.

Powód pracuje obecnie w zawodzie kierowcy autobusu.

Powód zgłosił roszczenia odszkodowawcze pozwanemu. W procesie likwidacji szkody, decyzją z dnia 26.10.2004r., pozwany przyznał powodowi kwotę 15000 zł tytułem zadośćuczynienia, pomniejszając kwotę do wypłaty o 30 % w związku z przyczynieniem się powoda do zaistniałej szkody. W konsekwencji powód otrzymał kwotę 10500 zł.

Odwołanie od decyzji ubezpieczyciela powód wniósł pismem z dnia 27.07.2016r. Odwołanie nie zostało przez ubezpieczyciela uwzględnione.

Dowód: kserokopia dokumentacji fotograficznej k. 11

kserokopia dokumentacji medycznej, k. 12-31

kserokopia akt szkody

kserokopia odwołania z 22.07.2016r., k. 32

kserokopie pism (...) S.A., k. 33,34

opinia biegłych sadowych z zakresu ortopedii i neurologii, k. 73-79

zeznania świadka Z. F., k. 64

zeznania powoda, k. 65

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 415 kc kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Szkada może być szkodą w mieniu, może też być szkodą na osobie, która obejmuje uszczerbki wynikające z uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia, pozbawienia życia oraz naruszenia innych dóbr osobistych człowieka. Pojęcie szkody na osobie obejmuje zarówno szkody majątkowe, jak i niemajątkowe. Naprawienie natomiast szkody niemajątkowej polega, zgodnie z art. 445 § 1 kc, w wypadkach przewidzianych w art. 444 k.c., na przyznaniu poszkodowanemu odpowiedniej sumy pieniężnej tytułem zadośćuczynienia.

W rozpoznawanej sprawie bezsporne było, że powód w dniu 10.02.2003r. brał udział w wypadku drogowym, w wyniku którego doznał szeregu obrażeń ciała. Bezsporny był rodzaj tych obrażeń oraz przebyty proces leczenia. Podobnie nie było sporu pomiędzy stronami co do faktu, że powód był w chwili wypadu pod wpływem alkoholu, podobnie, jak sprawca wypadku, z którym powód podróżował. W toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel przyjął 30% stopień przyczynienia się powoda do zdarzenia, czego powód nie podważył, przyjmując na siebie w niniejszym postępowaniu analogiczny stopień przyczynienia się do wypadku. Jest to uzasadnione faktem, że powód będąc sam pod wpływem alkoholu wsiadł do pojazdu z kierowcą mającym 1,6 promila alkoholu we krwi. W toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel ustalił wysokość zadośćuczynienia na kwotę 15000 zł i wypłacił powodowi 70% z tej kwoty, tj. kwotę 10500 zł.

Odnośnie wysokości należnego poszkodowanemu zadośćuczynienia należy zauważyć, że zależy ono od wnikliwego rozpatrzenia wszelkich aspektów każdej konkretnej sprawy. Nie ma bowiem przeliczników, które pozwalają na proste wyliczenie jego wysokości. Co do zasady zadośćuczynienie ma być adekwatne do doznanej krzywdy, przy ocenie której uwzględnia się

nasilenie cierpień, długotrwałość choroby, rozmiar kalectwa, trwałość następstw zdarzenia oraz konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu osobistym i społecznym. Ciężar udowodnienia tych okoliczności spoczywa za powódzie – art. 6 k.c.

W rozpoznawanej sprawie powód nie wykazał, aby poczucie krzywdy jakiej doznał w wyniku przedmiotowego zdarzenia uzasadniało przyznanie mu zadośćuczynienia w kwocie ponad wypłaconą mu w toku postępowania likwidacyjnego. Przede wszystkim zauważyć należy, że zdarzenie będące źródłem roszczeń powoda miało miejsce 13 lat przed wytoczeniem niniejszego powództwa. Powód w tak długim okresie nie kwestionował decyzji ubezpieczyciela, co czyni niewiarygodnym jego twierdzenia o poczuciu większej krzywdy i nieadekwatności w stosunku do niej otrzymanego dotychczas świadczenia. Nie ma jednocześnie żadnych dowodów wskazujących na pojawienie się obecnie nowych, obiektywnych okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie, że powstała u powoda nowa, niezrekompensowana dotychczas szkoda niemajątkowa. Na wniosek powoda Sąd powołał w sprawie biegłych sądowych z zakresu ortopedii i neurologii. Opinia biegłych potwierdziła doznane urazy, natomiast jednoznacznie wskazała na całkowite wyleczenie skutków wypadku, powrót powoda do pełnego zdrowia i brak związku przyczynowego pomiędzy zgłaszanymi przez niego dolegliwościami, a wypadkiem z dnia 10.02.2003r. Powód pracuje w zawodzie kierowcy autobusu, a praca ta wymaga pełnej sprawności psychofizycznej. Jedynie występujące u powoda niewielkiego stopnia dolegliwości bólowe, a pojawiające się na przykład przy okazji zmiany pogody, mogą wynikać ze

złamania kości podudzia. U powoda nie występuje obecnie żaden uszczerbek na zdrowiu, który to oczywiście nie ma znaczenia przesądającego, ale ma znaczenie pomocnicze i uwiarygodniające poczucie krzywdy.

W powyższych okolicznościach Sąd nie znalazł podstaw do uznania - uwzględniając 30% stopień przyczynienia się do zdarzenia-, że krzywda powoda przybrała rozmiar uzasadniający przyznanie mu zadośćuczynienia ponad kwotę 10500 zł, którą otrzymał od ubezpieczyciela. Uwzględnić jednocześnie należy, że kwota ta w 2004r. przedstawiła inną, niż obecnie ekonomiczną wartość. Stanowiła ona bowiem około czterokrotność średniego miesięcznego wynagrodzenia za pracę według danych GUS (jego wysokość to ok 2500 zł), a zatem obecnie byłaby to wartość ok. 18800 zł. W ocenie Sądu, przyznane powodowi w 2004r. zadośćuczynienie jest adekwatne do rozmiaru cierpień powoda pozostających w związku przyczynowym z wypadkiem jakiemu uległ w dniu 10.02.2003r.

Mając na uwadze powyższe Sąd, na podstawie art. 445 kc w zw. z art. 415 k.c. oddalił żądanie powoda o zapłatę dalszego zadośćuczynienia.

Orzeczenie o kosztach postępowania znajduje oparcie w art. 98 k.p.c. oraz par.2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 05.11.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Kwota 619 zł, którą Sąd nakazał uiścić na rzecz Skarbu Państwa powodowi jest częścią wynagrodzenia biegłych sądowych, niepokrytych zaliczka uiszczoną przez powoda.